

44.1
37.1(0945)

6

СОН

ВОЈНОМ ДИСЦИПЛИНСКОМ СУДУ

Издање Министарства Војног

СОЛУН

Штампарска радионица Министарства Војног
1918.

Уведено у нови инвентар бр. 3316

1. јула 1942. год.

Београд.

ЗАКОН
о
ВОЈНОМ ДИСЦИПЛИНСКОМ СУДУ

Издање Министарства Војног

С О Л У Н
Штампарска радионица Министарства Војног
1918.

ЗАКОН

војном дисциплинском суду

ГЛАВА I

О надлежности и саставу Војног дисциплинског суда.

§ 1.

Војни дисциплински суд постоји у Београду. Овај суд има своје засебно деловодство, и своју архиву.

§ 2.

Војни дисциплински суд надлежан је да суди и решава:

1. О дисциплинским иступима тежега значаја и о преступима чисто војне природе, а нарочито о онима, који шкоде угледу војске или вређају интересе службе;
2. О неправилностима на случај двоја, по делима и сукобима ван службе, у колико се последице не казне по законима; и

Гар. бн.
38921

3. Да ли именовани у § 3. овог закона, могу и даље остати официри или у државној служби, пошто су од редовног војног, или грађанског суда ослобођени из недостатка доказа, за дела прљаве и безчастеће природе.

Ако војни дисциплински суд нађе да не могу остати официри или у државној служби, изриче казну из тачке 2. § 15. овог закона.

§ 3.

Надлежност Војног дисциплинског суда, простире се на све официре, заставнике, чиновнике војне административне струке и чиновнике војне лекарске, војне апотекарске и марвенолекарске гране.

§ 4.

Војни дисциплински суд, састоји се из председника и четири члана, чина ќенералског или пуковничког, и три заменика опет чина ќенералског или пуковничког. Дужност деловође у овом суду врши виши војно-судски официр, који такође има заменика вишег војно-судског официра.

И судије и деловођу као и њихове заменике, на предлог Министра војног, поставља Краљ указом на годину дана.

§ 5.

Ако у току године, ма које место судије, деловође или заменика буде упражњено, поставља се други и његово време рада у дисциплинском суду траје, докле и осталих који су раније постављени.

§ 6.

Само у случају болести, или ако је у опште спречен ма који од редовних члanova дисциплинског суда, узимаће се за суђење заменици.

§ 7.

Када је председник Војног дисциплинског суда спречен да присуствује седници суда, заступа га најстарији члан суда.

§ 8.

Оптужени може захтевати, да се онај судија Војног дисциплинског суда или деловођа од суђења искључи, за кога би могао навести узроке, који беспристрасност тога судије или деловође у сумњу доводе.

Исто тако и судија или деловођа Војног дисциплинског суда, дужан је захтевати, да се искључи од суђења, ако би из ма каквих узрока држао, да не треба у суђењу да учествује.

§ 9.

Како оптужени, тако исто и судија или деловођа, могу ово искључење тражити само одмах у почетку ислеђења или суђења, и Војни дисциплински суд ће решити, има ли места искључењу или нема.

Противу решења Војног дисциплинског суда о изузету нема места жалби.

§ 10.

Седнице Војног дисциплинског суда су тајне.

§ 11.

Оптужени пред Војним дисциплинским судом ни у ком случају не може имати браниоца.

ГЛАВА II

О оптуживању кривца Војном дисциплинском суду.

§ 12.

Када претпостављени, који имају право дисциплинског кажњења — према именованим у § 3. овог закона — до 25 или 30 дана затвора, нађу да кривица коју је учинио њихов потчињени прелази круг власти њихова кажњења, и да кривца

треба дати Војном дисциплином суду, спровешће предмет кривице, заједно са тужбом састављеном у смислу чл. 64. уредбе о војној дисциплини, редовним путем Министру војном, с молбом да се кривац стави под Војни дисциплински суд.

§ 13.

Министар војни, када добије предмет кривице са тужбом, расматра акта кривице, и ако налази да казна од 30 дана затвора није довољна, доноси решење о стављању кривца под Војни дисциплински суд, и одмах сва акта кривице, са својим решењем упућује Војном дисциплинском суду на даљи рад.

§ 14.

Када предмет кривице буде достављен Војном дисциплинском суду на рад, председник суда наређује деловођи суда, да расмотри акта и састави реферат, на основу којег председник издаје налог о сазиву суда.

ГЛАВА III

О казнама.

§ 15.

Војни дисциплински суд изриче ове казне:

1. Удаљење од службе, од месец дана до једне године; и
2. Губитак чина или губитак звања.

§ 16.

Удаљење од службе изриче Војни дисциплински суд пресудом, и ова казна има све последице, наведене у тач. 3. чл. 40. закона о устројству војске.

§ 17.

Губитак чина или звања, изриче Војни дисциплински суд пресудом, и у том случају осуђенога достижу све последице, наведене у тачци 3. чл. 38. закона о устројству војске.

ГЛАВА IV

О поступку у Војном дисциплинском суду.

§ 18.

Ако би Војни дисциплински суд расматрајући дело нашао да није довољно ислеђено, он ће донети решење да се дело доследи а дотле ће суђење одложити.

§ 19.

Кад Војни дисциплински суд нађе да је дело потпуно ислеђено, позива оптуже-

ног да му престане на дан одређени за пресуђење његове кривице. Позив потписује председник Војног дисциплинског суда.

§ 20.

Ако оптуженни без оправданих узрока на позив суду не предстане, или не пошље писмени одговор, дисциплински суд ће и без њега пресудити кривицу.

§ 21.

Војни дисциплински суд, ако нађе за потребно, позваће на суђење сведоке и вештаке и то само из Београда или окoline, а иначе ће наређивати деловођи Војног дисциплинског суда или командантима места одакле су, да их испита и испите њихове суду достави.

§ 22.

Војни дисциплински суд може, ако за нужно нађе, сведоке, вештаке или приватне тужиоце заклињати, или у овом циљу обраћати се надлежним путем, војним командантима и грађанским судовима, и у овим случајевима аудитори и исследници имају права употребе § 111. „законика о поступку судском у кривичним делима од 10. априла 1865. год.“

§ 23.

На дан суђења, председник Војног дисциплинског суда наређује да оптужени представе суду, и да се пред оптуженим прочита тужба и реферат деловође суда, заједно са свима осталим актима чињеног ислеђења.

Председник затим пита оптуженог, шта има у своју одбрану да наведе.

Ако оптужени није предстао суду, но је послао свој одговор, онда се одговор његов прочита у суду.

Ако ли оптужени није предстао суду, нити је послао своју одбрану, а није ни свој изостанак оправдао, онда се и без његове одбране на суду прелази на даљи рад.

§ 24.

Пошто се саслушају оптужени и сва остала потребна лица, — или се искази њихови прочитају — председник даје оптуженоме завршну реч ради његове одбране, и пошто оптужени да своју одбрану, наређује да се сви — сем судија и деловође — удале из седнице.

§ 25.

Судије затим већају о делу и о казни, и не смеју се разићи док не донесу о кривици пресуду или решење. Што се тиче накнаде штете, решавају редовни судови.

Судије дају свој глас о сваком питању по својој савести и убеђењу, а гласа се почев од најмлађег члана.

Деловођа Војног дисциплинског суда нема право гласа.

§ 26.

Ако се по добивеном одговору оптуженога и по испиту сведока, вештака или прочитају њихових исказа, стање кривичног предмета ни у колико није променило, но противу оптуженога стоје сви они основи, који су и при стављању његовом под суд били, онда суд нема права нити сме налазити, да дело не подлежи његовом суђењу, но мора казну изрећи, у смислу § 15. овог закона.

Само услед нових факата који би тежину кривице знатно ублажавали, или би невиност оптуженога потпуно доказали, може суд или пресудом оптуженог за невину огласити, или донети решење, да се предмет врати Министру војном на расправу и даљу надлежност.

§ 27.

Пресуда и решење Војног дисциплинског суда, изриче се и доноси већином гласова и у смислу § 219. „законика о поступку судском у кривичним делима од

10. априла 1865. године“ — но одвојена мишљења не бележе се.

§ 28.

Чим судије изреку пресуду или донесу решење, оптужени се зове у седницу и пресуда или решење му се у кратко саопшти.

Ако оптужени није присутан, пресуда се или решење прочита у суду, и тада се сматра да је и оптуженом саопштено.

Писмена пресуда или решење са судским разлозима мора се израдити у року од три дана.

§ 29.

Противу пресуде или решења Војног дисциплинског суда нема места жалби.

ГЛАВА V

Извршење пресуда Војног дисциплинског суда.

§ 30.

Пресуда Војног дисциплинског суда доставља се у препису Министру војном, а Министар војни одмах наређује редовним путем извршење пресуде.

§ 31.

Ако оптужени није био на суђењу, сматраће се да је пресуда Војног дисциплин-

ског суда над њим извршна од дана, којега је Министар војни наредио извршење пресуде.

§ 32.

Трошкове око ислеђења, трошак и данубу сведоцима, вештацима, и приватном тужиоцу, сносиће увек осуђени, што се мора изрећи у пресуди Војног дисциплинског суда.

Ако осуђени нема од када ове трошкове да плати, они падају на терет државне касе.

ГЛАВА VI

Закључна наређења.

§ 33.

Када овај закон ступи у живот, пре-
стају важити:

1., Одредбе из уредбе о војној дисциплини од 3. марта 1896. год. и то од чл. 10. до чл. 33. закључно, које говоре о дисциплинском суду;

2., Одредбе у закону о устројству војске од 14. јула 1898. год. и то у тач. 2. чл. 38. место „решењем војно-дисциплинског суда по уредби о војној дисциплини“; заменити са: „пресудом војног дисциплинског суда по закону о војном дисциплинском суду“; и

3., Одредба у тач. З. чл. 40. наведеног закона о устројству војске место: „Краљевим указом на предлог војног министра, и услед решења дисциплинског суда, према уредби о војној дисциплини“, заменити: „услед пресуде војног дисциплинског суда, по закону о војном дисциплинском суду“.

§ 34.

Закон овај ступа у живот од дана када га Краљ потпише.

Препоручујемо Нашем Министру војном да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара; властима заповедамо да по њему поступају; а свима и свакоме да му се покоравају.

Ф/БМ# 331.

12. јануара 1899. год.
у Нишу.

АЛЕКСАНДАР с. р.

(М. П.)

Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,

К. Н. Христић с. р.

38921

Министар војни,
почасни ађутант Њ. В. Краља,
генералштабни пуковник,

Драг. Вучковић с. р.